

[Indenrigsministeren.]

munernes vedkommende vil merudgifterne blive væsentlig mindre, idet udgifterne til bolig udelukkende påhviler kommunerne og de forøgede boligbidrag derfor vil komme disse til gode.

Ud over de nævnte regler foreslås enkelte mindre ændringer, der i det væsentlige tilsigter at tydeliggøre visse af bestemmelserne i den gældende lov. Endvidere foreslås en vis ændring af de særlige regler for underbeskæftigede distriktsjordemødre.

Endelig foreslås bestemmelsen i lovens § 20, hvorefter loven skal forelægges til revision i folketingsåret 1960-61, ophævet. Tanken med, at loven skulle forelægges til revision, stod i forbindelse med, at det som nævnt var forudsat, at der skulle udfoldes bestræbelser for ved ændringer i distriktsinddelingen efterhånden at skabe øget beskæftigelse for en række af de distriktsjordemødre, der var underbeskæftiget, og herigennem tillige skabes mulighed for forøgelse af den del af deres indtægter, der hidrører fra honorarer for fødselshjælp m. v.

Om ændringerne af distriktsinddelingen kan formentlig siges, at den er gennemført hurtigere, end man i 1953 havde kunnet regne med. Mange distrikter er nedlagt, ikke blot når der har været vakance, men tillige i betydeligt omfang, når der har været mulighed for at flytte de pågældende distriktsjordemødre til andre ledige stillinger. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er antallet af distriktsjordemoderstillinger sunket fra 467 i 1951 til ca. 390 i 1958. Efter de foreliggende oplysninger har over 200 af disse medvirket ved 70 fødsler eller mere årlig, uanset at antallet af fødsler i landdistrikterne synes at have en stadig nedadgående tendens. Nedlæggelsen af distrikter vil stadig blive fortsat i det omfang, det er foreneligt med hensynet til en forsvarlig sikring af landbefolkningens muligheder for rettidig fødselshjælp.

Med disse bemærkninger skal jeg hermed tillade mig at anbefale lovforslaget til velvilg og hurtig behandling i det høje folketing.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om udbygning og ombygning af åndssvageinstitutionen Lillemosegård med Gammelmoshus.

Baggrunden for dette lovforslag er pladsmangelen under åndssvageforsorgen, som jeg ikke vil betænke mig på at kalde katastrofal. Åndssvageudvalget, der afgav sin betænkning i september 1958, havde bl. a. fået til opgave at fremkomme med forslag til forbedring af pladsforholdene, og udvalget har i samarbejde med sundhedsstyrelsen gennemgået samtlige institutioner rum for rum. Resultatet blev, at der kunne konstateres en faktisk overbelægning på ca. 1 500. Som grundlag for denne vurdering anvendte man nogle retningsgivende pladsnormer, som sundhedsstyrelsen havde udarbejdet, men som sundhedsstyrelsen dog betragtede som absolutte minimumsnormer ved vurdering af pladsforholdene i bestående institutioner.

Ud over denne overbelægning har for sorgen i dag ventelister på mellem 650 og 700 patienter. Pladsmangelen er herefter på 2 100-2 200, men hertil må lægges et antal pladser i private, lederejede institutioner, således at man ved opstilling af et byggeprogram må regne med, at der i de nærmeste år må tilvejebringes midler til fremskaffelse af ca. 3 000 pladser. En del af disse pladser opnås ved ombygning af bestående institutioner, ved overtagelse af private institutioner og ikke mindst ved muligheden for overtagelse af tuberkulose-sanatorier, der som følge af en glædelig udvikling i dag står delvis tomme.

Jeg har tidligere her i dette høje ting haft lejlighed til at omtale disse pladsforhold, og jeg har forstået både på forhandlingerne her i tinget og på meningstilkendegivelser i den offentlige debat, at der fra alle sider er enighed om, at vi ikke kan være disse pladsforhold bekendt, og tiden må nu være inde til, at der rådes bod herpå.

Åndssvageudvalget har opstillet et byggeprogram på i alt ca. 150 mill. kr., hvor-